

Sygn. akt I C 1147/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 listopada 2017 r.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Lidia Grzelak

Protokolant st. sekr. sąd. Jolanta Dziki

po rozpoznaniu w dniu 14 listopada 2017 r. w Ciechanowie

sprawy z powództwa T. M.

przeciwko Towarzystwu (...) w W.

o zadośćuczynienie w kwocie 11000,00 zł oraz zwrot kosztów dojazdu w kwocie 146,33 zł

I powództwo oddala;

II zasądza od powoda T. M. na rzecz pozwanego Towarzystwa (...) w W. kwotę 3617,00 zł (trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 1147/16

UZASADNIENIE

Powód T. M. wnosił o zasądzenie na swoją rzecz od pozwanego Towarzystwa (...) w W. tytułem zadośćuczynienia kwoty 11000,00 zł oraz tytułem zwrotu kosztów dojazdu kwoty 146,33 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 30 września 2016 r. do dnia zapłaty. Wnosił ponadto o zasądzenie od pozwanego zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Pozwany Towarzystwo (...) w W. wnosił o oddalenie powództwa oraz zasądzenie na jego rzecz od powoda T. M. zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu (...) r. około godz. (...) C. K. jechał w C. ulicą (...), kierując samochodem osobowym marki A. nr rej. (...). Na ul. (...), przed skrzyżowaniem z ul. (...) znajduje się oznakowane przejście dla pieszych. Kiedy samochód kierowany przez C. K. zbliżył się przejścia dla pieszych, na przejście wbiegł pieszy T. M.. T. M. został potrącony przez samochód kierowany przez C. K.. Potrącenie nastąpiło w okolicach osi jezdni, lewą częścią pojazdu. T. M. upadł na jezdnię przy lewej krawędzi (zeznania świadków Ł. C. k. 196, C. K. k. 196 – 197, zeznania powoda T. M. k. 234).

W wyniku zdarzenia T. M. doznał częściowego uszkodzenia ścięgna zginacza palucha lewego. U T. M. wykonano zabieg operacyjny rewizji ran, zszyto ścięgno oraz pochwękę. Po zabiegu kończynę dolną unieruchomiono w szynie gipsowej na okres 5 tygodni. T. M. odczuwał dolegliwości bólowe w okresie gojenia się ran szarpanych tj. przez okres około 2,5 miesiąca. T. M. nadal odczuwa bóle w okolicy stawu skokowego lewego zwykle podczas zmian pogody. Obecny jego stan zdrowia jest dobry, bez wpływu na aktywność życiową i społeczną. Doznany przez T. M. uszczerbek na zdrowiu w tym zakresie kształtuje się na poziomie 2 % trwałego uszczerbku na zdrowiu zgodnie z załącznikiem do rozporządzenia

Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania (opinia biegłego sądowego w zakresie traumatologii i narządu ruchu L. G. k. 200, zeznania świadka W. M. k. 132, zeznania powoda T. M. k. 234).

Prawomocnym wyrokiem z dnia 20 lutego 2017 r. w sprawie II W 683/16 Sąd Rejonowy w Ciechanowie uniewinnił C. K. od popełnienia wykroczenia z art. 86 § 1 kw, polegającego na tym, że w dniu (...) r. około godz. (...) w C. na ul. (...), kierując samochodem marki A. nr rej. (...), nie zachował należytej ostrożności, powodując zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym, w wyniku czego na oznakowanym przejściu dla pieszych potrącił nieletniego T. M. (akta II W 683/16).

Prawomocnym postanowieniem z dnia 13 lutego 2017 r. Prokuratury Rejonowej w Ciechanowie umorzono dochodzenie w sprawie Ds. 1577/2016 przeciwko C. K. podejrzanemu o to, że w dniu (...) r. w C. na ul. (...), kierując samochodem marki A. nr rej. (...) naruszył art. 3 i art. 26 ustawy – prawo o ruchu drogowym w ten sposób, że nie zachowując szczególnej ostrożności potrącił przechodzącego jednię po przejściu dla pieszych T. M., w wyniku tego nieumyślnie spowodował obrażenia ciała u w/w w postaci licznych ran lewego podudzia z uszkodzeniem ścięgna zginacza długiego palucha, które skutkują jego rozstrojem zdrowia na okres powyżej 7 dni tj. o czyn z art. 177 § 1 kk, wobec niepopełnienia przez podejrzanego zarzucanego mu przestępstwa (akta Ds. 1577/2016 Prokuratury Rejonowej w Ciechanowie, akta II Kp 120/17).

Towarzystwo (...) w W. wypłaciło T. M. w związku ze zdarzeniem z dnia (...) r. zadośćuczynienie w kwocie 9000,00 zł (akta szkody).

T. M. uzyskał pełnoletność z dniem 10 września 2017 r. (bezsporne).

Samochód osobowy marki A. nr rej. (...) C. K. posiadał ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej dla posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem posiadanego pojazdu w Towarzystwie (...) w W. (bezsporne).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie akt szkody, akt II W 683/16 oraz II Kp 120/17 Sądu Rejonowego w Ciechanowie, akt dochodzenia Ds. 1577/2016 Prokuratury Rejonowej w Ciechanowie, opinii biegłego sądowego w zakresie traumatologii i narządu ruchu L. G. (k. 200), zeznań świadków W. M. (k. 132), Ł. C. (k. 196) i C. K. (k. 196 – 197) oraz zeznań powoda T. M. (k. 234). Dowody te są w pełni wiarygodne, żadna ze stron nie kwestionowała ich mocy dowodowej.

Wskazać należy, że niewątpliwie, zarówno akta sprawy II W 683/16 oraz II Kp 120/17 Sądu Rejonowego w Ciechanowie, jak też akta dochodzenia Ds. 1577/2016 Prokuratury Rejonowej w Ciechanowie, nie mają decydującego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy. Zgodnie bowiem z art. 11 kpc, sąd w postępowaniu cywilnym wiąże jedynie ustalenia wydanego w postępowaniu karnym prawomocnego wyroku skazującego co do popełnienia przestępstwa. Jednakże osoba, która nie była oskarżona, może powoływać się w postępowaniu cywilnym na wszelkie okoliczności wyłączające lub ograniczające jej odpowiedzialność cywilną. Zdanie 2 cyt. artykułu ma zatem zastosowanie do osób, które mimo iż nie były oskarżone w procesie karnym, ponoszą odpowiedzialność cywilną (na zasadzie odpowiedzialności za cudze czyny lub z tytułu ryzyka) za szkodę spowodowaną przestępstwem (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 marca 1967 r. w sprawie II CR 410/66). Tym niemniej, potwierdzają one, że to powód T. M. nie zachował należytej ostrożności przy przechodzeniu przez ulicę w miejscu oznakowanym jako przejście dla pieszych.

W sytuacji, gdy pieszy zamierza przekroczyć jednię, również w strefie zamieszkania czy po wyznaczonym przejściu dla pieszych, jest zobowiązany do zachowania szczególnej ostrożności. Polega to przede wszystkim na tym, że zamierzając wejść na jezdnię powinien upewnić się, że może to uczynić bezpiecznie i czy nie zmusi kierujących pojazdami do wykonywania gwałtownych manewrów obronnych. Upewnienie to powinno polegać m. in. na ocenie prędkości i odległości zbliżających się pojazdów. Przepisy cyt. ustawy wprost zabraniają wchodzenia na jezdnię bezpośrednio przed jadący pojazd, w tym również w miejscach gdzie pieszy jest prawnie chroniony tak jak na przejściu dla pieszych,

oraz zabrania się przebiegania jezdni (art. 13 ust. 1 oraz art. 14 pkt 1 lit. a i b, art. 14 pkt 4 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym). Okoliczności w jakich doszło do zdarzenia, wskazują, że stan zagrożenia w ruchu lądowym, będący bezpośrednią przyczyną powstania wypadku został spowodowany nieprawidłowym zachowaniem małoletniego wówczas powoda T. M., który zarówno wbiegł na jezdnię bez prawidłowej obserwacji lub oceny sytuacji drogowej, jak również w bezpośredniej odległości przed jadącym samochodem marki A..

Wskazać należy, że powód T. M. nie wykazał, co czego jest zobowiązany z mocy art. 6 kc, że przebieg zdarzenia był inny, a w szczególności, że do jego potrącenia doszło wskutek niezachowania przez C. K. należytej ostrożności.

Stan zdrowia powoda T. M. w zakresie doznanego przez niego urazu w dniu (...) r. nie jest kwestionowany przez pozwanego Towarzystwa (...) w W.. Okoliczność nie ma jednakże wpływu na zakres odpowiedzialności ubezpieczyciela Towarzystwa (...) w W..

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu powództwo T. M. nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 444 § 1 kc w zw. z art. 445 § 1 kc, w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę, jak również zwrot wszelkich wydatków, w tym zwrot kosztów dojazdu w związku z leczeniem doznanego urazu.

Co do zasady, odpowiedzialność pozwanego Towarzystwa (...) w W. jest wynikiem zasady odpowiedzialności opartej na treści art. 822 kc, jako strona umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zawartej ze sprawcą wypadku. Zakład ubezpieczeń ponosi zatem odpowiedzialność, jeżeli odpowiedzialność ponosi ubezpieczony, a zatem w niniejszej sprawie C. K..

Jak wskazano powyżej, Sąd ustalił w niniejszej sprawie, że sprawcą zdarzenia drogowego z dnia (...) r. był powód T. M., który nie zachował należytej ostrożności przy przejściu przez jezdnię w miejscu oznakowanym jako przejście dla pieszych. Tym samym, uznać należy, że bez względu na zakres doznanych przez niego obrażeń w związku z potrąceniem go przez samochód marki A. nr rej. (...), kierowani przez C. K., oraz związanych z nimi cierpień, zakład ubezpieczeń nie jest zobowiązany do zapłaty powodowi T. M. zadośćuczynienia czy też zwrotu kosztów dojazdu, gdyż to T. M. jest sprawcą przedmiotowego zdarzenia drogowego, w wyniku którego doznał obrażeń ciała.

W związku z powyższym Sąd oddalił powództwo w całości.

O zwrocie kosztów procesu Sąd orzekł stosownie do art. 98 kpc. Sąd zasądził zatem od powoda T. M. na rzecz pozwanego Towarzystwa (...) w W. kwotę 3617,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstw procesowego, z uwzględnieniem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. Wysokość kosztów zastępstwa procesowego Sąd ustalił stosownie do przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych przy uwzględnieniu wartości przedmiotu sporu.